

ת"ד 4944-07/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד סعيد

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

28 Mai 2023

ת"ד 17-07-4944 מדינת ישראל נ' סعيد

לפני כבוד השופט אסתר טפטה גרד'

בעניין: 1 מדינת ישראל

בנסיבות עו"ד תומר יצחקי

ה הנאשם

נגד

1 מוחמד סعيد בנסיבות עו"ד פואד דאוד

מטעם הסגירה הציבורית

הנאשם

דין דין

1. הנאשם שלפני הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבורות של נהיגה ללא רישון נהיגה מעולם, ולא ביטוח, נהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש, והتانגות הגרמת נזק.

2. כעולה מכתב האישום, ביום 16.7.16, סמוך לשעה 11:20, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "וילו", מ.ר. 1485817, אל תוך מקום השטיפה, במתחם תחנת דלק דור אלון בשפרעם, לא שהוכשר נהיגה מעולם ולא תעודה ביטוח תקפה. אותה עת בمكان השטיפה, לפni הרכב, עד מה מונית, תוצרת "פולקסווגן", מ.ר. 000000 (להלן - המונית), ומאחריה, צמוד לחלקת האחורי, עמד הולך רגל בשם מ"ז, ליד 1994 (להלן - הולך הרגל), שעסוק בתיקון מערכת החשמל שלו.

3. כעולה מכתב האישום, נהג הנאשם בקלות ראש, ועל אף שאינו מושחה נהיגה, הסיע את הרכב קדימה, במהירות, איבד את השליטה בו, והתנגש בחבלקה האחורי של המונית, תוך שפגע חבלה של ממש בהולך הרגל, שעדין בין הרכב למונית. כתוצאה מחלתו נקטעה רגלו הימנית של הולך הרגל במקום, ונגרם לו שבר מרוסק של הטיביה וב피ובלה הקירビנית, והוא הועבר לחדר ניתוח. ביום 21.8 עבר ניתוח קטיעת מעל ברק ימין, ואושפז בבית חולים רמב"ם עד יום 16.8.16. כל הרכב המעורבים בתאונת ניזוקן.

4. המאשימה עותרת למסר, שלא יפתח מ-15 שנים, פסילה לצמיתות, מסר על תנאי, פסילה על תנאי, התcheinבות וקנס. אשר לרכיב הפיזי, ציינה המאשימה כי הוא מותירה העניין לשיקול דעת בית המשפט, בציינה כי בהתחשב בחבלה, קטיעת רגלו של הולך הרגל, כל פיזיו שהוא לא והוא משמעותי למשפחחת הנפגע, וכי הנפגע יכול לקבל פיזי גם בהליכים אחרים. לשיטת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בתאונת בה נגרמו חבלות קשות, והנאשם נהג ללא רישון נהיגה, נع בין 20-12 חודשים מסר, ופסילה שנעה מ-10 שנים ועד פסילה לצמיתות. נתען כי קיימים שני מתחמי ענישה: בתאונת עם נסיבות חמירות, כגון, נהיגה ללא רישון נהיגה - מסר שנע בין מספר חודשים לשנתיים, ופסילה שבין 3 שנים לפסילה לצמיתות, לצד מסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.

בנהיגה ללא רישיון נהיגה, בנסיבות חמורות - מאסר שנע בין 24-6 חודשים ופסילה שבין 60-18 חודשים.

לטענת המאשימה, רף הרשות בתאונת גבורה, הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בקלות ראש, נכון נסיעתו המהירה באירוע, שגרמה לתוצאותיה הקשות של התאונת, קטיעת רגלו של הולך הרجل מעל הברך. בית המשפט הופנה לティיעוד הרפואי שהוגש במסגרת ההליך (ת/25). ב"כ המאשימה ציון כי כעולה משיכחה שערוך, טרם הדיון, עם הנפגע עם אחיו, מצבו של הנפגע לא השתנה, הוא מצוי עדין בטיפולים רפואיים, ואינו עובד. בית המשפט הופנה לעדותו של אביו של הנפגע, בדיון, ציון כי חייו של בנו, שהוא אז בן 21, נחרטו, וכן לעדות הנפגע, ממנה עלה כי עבר 7 ניתוחים, אושפז בבית חולים לויינשטיין ובבית חולים רמב"ם, עבר טיפולים פסיכיאטריים, ועד היום נוטל תרופות פסיכיאטריות.

עוד טענה המאשימה כי תסקיר המבחן שלילי, וכעולה ממנו הנאשם אינו מקבל אחריות למשעו, אינו מגלה מוטיבציה לשיתוף פעולה, ולא גובשה בעניינו המלצה.

הודגש כי הנאשם אינו מורה נהיגה וצבר לחובתו עבירה קודמת של מהירות, מכח חזקת בעלות על הרכב. ציון כי בפסקה אליה הפantha המאשימה, שם הושטו עונשי מאסר, דבר בתאונות בהן נגרמו חבלות חמורות, כשהנאשמים שם נהגו עם רישיון נהיגה כדין, אך ש默קה זה חמור יותר.

עוד טוען שיש לזקוף לחובתו של הנאשם את זמנו של בית המשפט משך 6 שנים.

הسنגור עותר, מנגד, להסתפק בפסילה, שלא תעלה על 15 חודשים, ענישה צופה פנוי עתיד, התחייבות וקנס. לטענתו, המקרים אליו הפantha המאשימה שונים מ默קה זה, אם באופי החבלה, שהיא חמורה יותר, או בשעור הנחבלים, שמספרם גבוהה יותר, או בשעור אחוזי הנכות שנקבעו, שהוא גבוהה יותר, ואין להזכיר מהם על מ默קה זה. כן טוען כי ככל שהמאשימה מבקשת לטעון כי הנפגע אינו עובד ומציין בטיפול כלשהו, היה עליו לזמן לעדות, וכל עוד לא פעה כאמור, טענותיה לא הוכחו.

לשיטת السنגור, כעולה מאבחן שנערך לנאים, בשנת 2013 (טנ/1), הנאשם מתפרק ברמת פיגור קל, אינו יכול לדאוג לעניינו, אינו יכול להביע דעה בעניין אפוטרופוס ובקרוב ידקק למינוי אפוטרופוס חוקי. السنגור הפנה לאבחן נוספת שנערך לנאים, משנה 2020 (טנ/2), בו ציון, בין היתר, כי תפוקתו גובל, וכן צירוף מסמן, לדבריו, בדבר אפוטרופסות של האם משנה 2014, בשפה הערבית (טנ/3).

לטענת السنגור, בהתאם לסעיף 40(ט)(א)(6) לחוק העונשין, יוכל הנאשם להבין את אשר הוא עשה, או את הפסול שבמעשהו, או את משמעות מעשהו בשל גילו, יש משקל משמעותי בקביעת מתחם העונש, וכי בעניינו של נאים זה, נכון המסמכים שצרכף, יש לבחון את רמת הרשות באירוע מנקודת מבט של נאים שסובל מבעיות קוגנטיביות, וכי יכולתו הללקوية, כמתואר במסמכים, היא שהובילה לביצוע העבירות. כן טוען السنגור כי נכון מצבו הבריאותי של הנאים, הוא אינו מתאים לנשיאות מאסר, אף לא בעבודות שירות.

הו吐ם כי הנאים נעדר כל עבר פלילי וכי אין לזקוף לחובתו את המשכות ההליכים בתיק. ציון כי העבירה היא מיום 16.7.16, וחלפו מאז ועד היום כ-7 שנים, כשבמועד ביצוע העבירה היה הנאים בן 20.5 וכיום הוא בן 27.5. טוען כי כתוב האישום הוגש בשינוי, ומלביד שנתיים בהן ניהל הנאים תיק הוכחות, חלפו עוד חמישה שנים.

ammo של הנאשם, גב' אמירה סعيد, טענה לעונש וכיינה כי בנה אינו יודע לקרוא ולהסתדר בעצמו, וכי היא מדרבת אותו להתלבש ולאכול, ומדובר בכך שהוא "ילד טוב. לא עווה בעיות".

כעולה מפרוטוקול הדיון, במהלך הדיון בו טענו הצדדים לעונש, ציין ב"כ המאשימה לפרטוקול כי הנאשם קיללו קלה נמרצת. כך גם נרשם בפרטוקול כי הנאשם צעק באולם.

.5. בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומו. על חשיבותה של עונשה מرتעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עד מושב בית המשפט **ברע"פ 2564/12 ייחיאל קרני נ' מדינת ישראל**:

"**תאונות דרכים גבות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכת ב' תאונות הדרכים... לעונשה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן.**".

במקרה שלפני הפגיעה בערכיהם המוגנים גבוהה, נוכח רף הרשלנות הגבוה באירוע ותוצאת התאונה, קטיעת רגלו של הולר הרגל.

מדיניות העונשה

.6. המאשימה הפנתה למקרים בהם בתאונות דרכים, בהן נגרמו חבלות קשות, והושטו עונשי מאסר בפועל, שאורכם נקבע, בין היתר, בהתאם לרף הרשלנות ולחותמת החבלה.

.7. **ברע"פ 458/15 אמןון מחבוש נ' מדינת ישראל** (22.1.15), אליו הפנתה המאשימה, המבקש נהג ברשלנות, סטה לשול הימני והתנגש ברכב פרטי שנגנו נחל חבלה שהצריכה את קטיעת כף רגלו, נקבע מתחם עונשה שני ממאסר בעבודות שירות, לשנת מאסר, לאחרי סורג ובריח, ופסילה שבין 3-8 שנים, והושטו 8 חודשים מאסר בפועל, ופסילה בת 3 שנים, לצד רכיבים נוספים. בערעור, נוכח עברו הנקוי יחסית, הופחת עונשו ל-4 חודשים מאסר. בר"ע נדחתה נוכח רף רשלנות גבוהה וחבלות בלתי הפיקות לנפגע.

.8. **ברע"פ 3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל** (4.6.13), אליו הפנתה המאשימה, המבקש, כבן 18, בעת ביצוע העבירה, פגע בשני הולכי רגל צעירים, שחציו במעבר חצייה, לאחד מהם נגרמה פגיעה ראש חמורה, ונקבעו לו 75% נכות, עברו התעבורי מכבד יחסית לוותק הנהייה, שנת המאסר שהושתה בבית משפט קמא הומרה ל-8 חודשים בבית המשפט המחויז, יותר רכיבי העונשה, בהם פסילה בת 5 שנים, נותרו על כנם. בר"ע נדחתה.

.9. **ברע"פ 5193/16 אלכסנדר פריבן נ' מדינת ישראל** (29.9.16), אליו הפנתה המאשימה, המבקש, שנג במשאית קדימה, ופגע עם חזית רכבו בהולכת רגלי, וכתוואה מההתאונה נקטעו שתי גפיו התחתונות, נדון ל- 8 חודשים מאסר בפועל, פסילה בת 6 שנים, ורכיבים נוספים. ערעור ובר"ע נדחו.

.10. **ברע"פ 1583-14 יair שמיר נ' מדינת ישראל** (11.3.14), אליו הפנתה המאשימה, בתאונה שגרמה לחבלת ראש קשה לנושע הרכב המערוב, וחווית דעת פסיכיאטרית קבעה שהפוגעCSI כשיר לעמוד לדין, ושהעבירה לא

היתה קשורה במישרין למצבו הנפשי, אומץ עונש של 8 חודשים מאסר, פסילה ל-7 שנים, ומאסר על תנאי.

11. **ברעפ' 2564/2012 ח'יאל קרני נ' מדינת ישראל** (24.6.12), שם, נהג אוטובוס שחזקה צומת באור אדום פגע ברכב בו נסעו אם ובתה בת ה - 4, וכתוצאה מהפגיעה נגרמו להן חבלות קשות, והבת מתהמתת בצוורה לא יציבה, סובלת מבעיות בדיבור, זקוקה להשחתת מבוגר, עונש של 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ופסילה לשנתיים, הומר בערעור למאסר בפועל, בן 3 חודשים, ופסילה ל-40 חודשים, לצד רכיבים נוספים.

12. קיימים מקרים בהם, בתאונות דרכים, שגרמו לחבלות קשות, הושטו עונשי מאסר בעבודות שירות, או שלא הושט מאסר כלל, תוך התחשבות ברף הרשלנות בתאונה, עברו התעבורי של הנאשם, ונסיבותו האישיות.

13. **ברעפ' 8588/2016 ר' משה נ' מדינת ישראל** (8.11.16), המבקש, קטין, בעת ביצוע העבודות, שנסע במהירות מופרזת, סטה לנטייב הנגדי והתנגש באופנוו, ורוכבת האופנוו נזקקה לאשפוז ולניתוח,ណון ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 3 שנים, לצד רכיבים נוספים. בר"ע נדחתה.

14. **בעפ"ת (ת"א) 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל** (12.3.15) - רוכב אופנוו נפגע קשה, רגלו נכרתה מעל הברך, וngrמו לו שברים נוספים, 3 חודשים מאסר בעבודות שירות, שהוטלו על המערער, בוטלו בערעור, בהתחשב ברף הרשלנות שלא היה גבוה, החרטה שהbijע, עברו הדל יחסית, והעובדת שאין בלבו של הנגן עלייו. נותרו על כנמ פסילה בת 11 חודשים, ורכיבים נוספים.

15. ההגנה הפנתה לMKים בהם בחבלות קשות, שנגרמו בעקבות תאונה, לא הושטו כלל עונשי מאסר. עיינתי בפסק הדין, אולם אין בהם כדי להזכיר על המקרה שלפני שהוא חמור יותר. במקרים שהוזכרו הובאו בחשבון, לccoli, שיקולים, כגון, אשם תורם, עבר תעבורתי מקל, רמת רשלנות שאינה ברף הגבוה, נטילת אחריות על ידי הנאשם, או תסיקיר מבחן שהמליץ על שיקום, שאינם נמצא במקרה בנסיבות שלפני.

16. כך, **בעפ"ת (חיפה) 46288-12-19 בן פורת נ' מדינת ישראל** (20.01.20), שם, כתוצאה מההתאונה נחבל רוכב אופנוו חבלה של ממש שגרמה לקטיעת ידו, נשללו עברו התעבוריי המקל של הנאשם, לצד אשמו התרום של רוכב האופנוו, ונגזרו 11 חודשים פסילה בפועל, נוסף לפסילה מנהלית בת חודשים, מאסר מותנה, **פסילה מותנית ופיוצו לנגן האופנוו בסך 10,000 שח**. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

17. **ברעפ' 3972-19 צביה קנטור גוז נ' מדינת ישראל** (17.6.19), שם, ברף רשלנות גבוהה, כשלහולכת הרجل ובנה הקטין נגרמו בחבלות קשות, בהתחשב בעבר תעבורתי תקין, בצער שהbijעה המערערת על האירוע, ובמחדר לפיו לא העמד לדין נהג הרכב המעוור שנכנס לצומת במהירות מופרזת, נגזרו בערעור 32 חודשים פסילה, לצד 250 שעות של"צ, ורכיבים נוספים. צוין כי בהתחשב בנסיבות האישיות שפורטו בתסיקיר אין להשית כלל מאסר.

18. **בת"ד (תעבורה מרכז) 15-06-8821 מדינת ישראל נ' דניאל פليس** (08.11.2017), שם, כתוצאה מההתאונה נקטעה כף רגלו של הרוכב ונגרם לו שבר בצלע, כשרף הרשלנות שנתקבע ביןוני, העבר התעבוריי אינם מכבד, התסיקיר המליץ על של"צ, צוינה קבלת אחריות לתאונה, הוטלו מאסר מותנה, פסילה לשנתיים, בניקי 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה מותנית, קנס וצו של"צ של 300 שעות.

בערעור הועמדה הפסילה על 11 חודשים, תוך שנקלו, בין היתר, אשמו התרום של הרוכב, ו עברו התעבורי הלא

מכביד של המערער.

19. **בפ"ל (חדרה) 475-05-19 מדינת ישראל נ' נתנאל צח** (6.7.21), שם, כתוצאה מהתאונת נקטעה ידה של הולכת הרgel שחצתה מעבר חציה, מעל המרפף, ונקבע רף רשלנות בגין, ברף התחתון, נשקלו עברו הלא מכובד של הנאשם, כנהג מڪצעי, תסקרי מבחן חיוביים, חולף הזמן מאז התאונת, ונטילת האחריות, ונגזרו צו מבחן לשנה וחצי, פסילה לשנתיים, בגין חדשניים פסילה מנהלית, מאסר מוותנה, פסילה מוותנית, צו של"צ, בהיקף 300 שעות, ופייצוי לנפגעת בסך 10,000 ₪.

20. בעניינו, לנאים מיזוחות עבירות של נהיגה ללא רישון נהיגה מעולם, ולא ביטוח, נהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש, והתנהגות הגורמת נזק.

בהכרעת הדיון קבעתי כי הנאשם, בהיותו בלתי כשיר נהיגה, וחסר מיזוחות בסיסית נהיגה, נהג לעבר רחבת מתקן שטיפת הרכבים, ועל אף שדבר לא חסם את שדה ראייתו לפנים, לא האט את מהירותו, כפי שהיא מצופה ממנו בתנאי הדרך, לא בלם את רכבו, נוכח המוניות שעמדה בקצה המתקן, נהג ב"פול גז" ובמהירות, שאינה תואמת את תנאי הדרך. כתוצאה לכך התנגש במוניות ובפגע ששחה מאחוריה, וגרם לקטיעת רגלו.

רשלנותו של הנאשם בנסיבות המקורה מצויה ברף הגבוהה.

21. אשר לחבלה שנגמרה להולך הרgel - כתוצאה מהתאונת נקטעה רגלו של הולך הרgel, שהיה אז בן 21, והוא עבר ניתוח קטיעה מעלה הברך (ת/25). הולך הרgel נותר עם פגעה קשה שתלווה אליו כל חייו.

במסגרת שמייעת הראיות בתיק העידו, ביום 23.5.23, הולך הרgel שנפגע, מר מ"ז, אביו, מר ב"א.

הפגיעה תיאר את הרגעים הטרגיים בהם מצא עצמו מיד לאחר התאונת, מוטל על רחבת מתקן השטיפה, שותת דם, כשההבחין ברגלו הקטועה לצד (עמ' 49 לפרו', ש' 23-24).бедותו ציין כי לאחר התאונת עבר 6 ניתוחים מתחת לברכו, ונאלץ לעבור ניתוח נוסף, שביעי במספר, של קטיעה מעלה הברך (עמ' 50, ש' 1, ש' 26-25). עוד מסר כי מאז התאונת ועד שנת 2021 טיפול בבית החולים רמב"ם ובבית לוינשטיין, עבר טיפול פסיכיאטרי, וכיום נוטל משככי כאבים ותרופות פסיכיאטריות, ציין כי הוא עדין מצוי בשיקום של המיל"ל ולא שב לעבוד (שם, ש' 30-27, עמ' 51 לפרו', '1).

האב ציין כי בנו נפגע בהיותו בן 21 בלבד, וכי לאחר התאונת מצבו היה אנוש, הוא אושפץ כשלושה חודשים בחולים רמב"ם, ומשם הועבר לשיקום בבית החולים לוינשטיין, כשההוריו מלווים אותו מדי יום. האב ציין כי חייו של בנו השתנו מאז התאונת באופן בלתי הפיך. בלשונו: "איבדו לו את החיים... אין לו חיים בכלל... בקושי חי..." (עמ' 38 לפרו', ש' 10-14). כן ציין כי בנו אינו עובד (עמ' 38 לפרו', ש' 20) ובמצבו הוא נטול כוחות ללמידה (שם, ש' 22).

22. בהינתן חומרת העבירות, רף הרשלנות הגבואה בתאונת, מידת הפגיעה הגבואה בערכים המוגנים, החבלה הקשה שנגמרה לנאים והותירה אותו, בהיותו בן 21 בלבד, עם נכות לכל חייו, אני סבורה שמתחם הענישה נע ממאסר של מספר חדשניים, שיכול ויהا בעבודות שירות, עד למאסר האחורי סורג ובריח, למספר חדשניים, לצד פסילה בפועל שBIN כונה למספר שנים, מאסר מוותנה, פסילה מוותנית, קנס ופייצוי לנפגע.

אשר לנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה -

.23. מגליון הרשותו של הנאשם עליה כי הנאשם איננו אווז ברישון נהיגה, עם זאת צבר לחובתו עבירה של נהיגה במהירות מופרצת, משנת 2016.

.24. אשר לטענות הסגנור לעניין מצבו הבריאותי של הנאשם והמסמכים אליו הפני -

במסגרת בחינת כשירותו של הנאשם לעמוד לדין, הוגשה בהליך חוות דעתה של ועדת האבחן של משרד הרווחה והשירותים החברתיים, מיום 26.11.20, שקבעה כי **ה הנאשם מתפרק ברמה שאינה מוגבלת שכילת התפתחותית**. בחוות הדעת ציין כי הוועדה התרשמה שה הנאשם משתייך פعليה באופן שומרת את טובתו בהליך, לשאלות מורכבות הקשורות לעבירה ידע להשיב, ולשאלות פשוטות השיב "לא יודע" וניכר היה שאינו משתייך פعليה, וכי יש בכך כדי להעיד על הבנה יחסית למשמעות העבירה, על ניסיון להنمכת יכולותיו ועל קיומו של פוטנציאל גובה יותר.

כך, חוות דעתה של ד"ר ענת רטנר, הפסיכיאטרית המחויזית, מיום 13.3.22, שף אליה הופנה הנאשם לבחינת כשירותו לעמוד לדין, עליה כי לא ניתן היה לבצע לנאשם בדיקה, לצורך מתן חוות דעת, בהעדר שיתוף פעולה מצדיו. עוד ציין כי המידע שהתקבל ממשפחתו על העדר כל תפקוד, אינו תואם מידע מהמעקבים הרפואיים, מהם עולה שה הנאשם פעיל משנים מס. ציין שה הנאשם אינו מבצע הנחיות רפואיות פשוטות שהתקבקש לבצע, בנגדו להתנהלותו בבדיקות המיוני ובוואדית האבחן, ובנגדו להתנהלותו מול משפחתו, וניכר שהתנהגותו מוגזמת ומגמתית וnobuat מההlixir המשפטי.

בהינתן חוות דעת זו ועדת האבחן, ממנה עליה כי הנאשם מתפרק ברמה שאינה מוגבלת שכילת התפתחותית, חוות דעתה של הפסיכיאטרית המחויזית שתמכה בכך שהתנהגותו של הנאשם מגמתית וnobuat מההlixir המשפטי, עולה כי הנאשם הבין את אשר עשה.

בנסיבות אלה לא מצאתי מקום לטענת הסגנור כי הנאשם לא הבין את אשר הוא עווה, או את הפסול במעשה, וכי יכולתו הלקוקה החילישה את כושר שיפוטו והובילה אותו לביצוע המעשה. צוין כי חוות הדעת במסגרת ההlixir ניתנו לאחר חוות הדעת אליהם הפני הסגנור.

אשר לטענת ב"כ הנאשם כי נוכחה מצבו הבריאותי אין מקום לרכיב מאסר, כאמור, כפי שעולה מחוות הדעת שהוגשה בתיק, הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין. צוין בהקשר זה כי השב"ס ערוך להתמודד עם הקשיים השונים שכרוכים במאסר.

.25. אשר לטענת הסגנור כי לא ניתן להתעלם מהבעיות של מסירת המפתחות על ידי נהג הרכב לנאשם - בהכרעת הדין דחיתי את טענת ההגנה בדבר אכיפה ברונית לפני הנאשם, נוכח החלטה שלא להגיש כתב אישום נגד הבעלים של רכב הולוו, בעבירה של הרשאה לאחר, שאינו מורה נהיגה, לנוהג ברכב, בצייני כי עבירה זו לא הוכחה מעבר לספק סביר.

.26. מסתיקר המבחן, מיום 13.3.23, עליה כי בראיון שנערך עמו, הנאשם לא שיתף פעולה, וכאשר נשאל שאלות פשוטות ענה באופן שגוי, לא קיבל אחריות על העבירות, צוין כי לא נהג ברכב ולא פגע באיש. נוכח התנהלותו התרשם��ין המבחן כי הנאשם אינו מגלת מוטיבציה לשיתוף פעולה עם שירות המבחן וצוין כי אין אפשרות שירות המבחן לעורר אבחן בעניינו ולגבש המלצה מתאימה.

27. כפי שעה מတקן המבחן, הנאשם לא הביע עד היום חרטה על המקרה, לא נטל אחריות למשעו, ולא גילה כל מוטיבציה לשיתוף פעולה עם שירות המבחן.

כן, במהלך הדיון בו טענו הצדדים לעונש, נרשם בפרוטוקול שה הנאשם הרים את קולו באולם, וב"כ המשימה ציון לפרוטוקול כי הנאשם קיללו קלה נמרצת.

כן, גם שה הנאשם הופנה על ידי מותב זה לבחינת כשירותו לעמוד לדין, במסגרת ההליך, מחוות דעת וועדת האבחון עלה שה הנאשם בחר לשתף פעולה באופן שומרת את טובתו במהלך המשפט, וציוין ניסיונו להנמיך את יכולותיו, וקיומו של פוטנציאלי גבוה יותר. כן, גם כאשר הופנה לקבל חוות דעת נוספת בעניין כשירותו לעמוד לדין, מטעם הפסיכיאטרית המחויזית, לא ניתן היה לבצע בשל העדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, וציוין בחוות הדעת כי ניכר שהתנהלותו מוגזמת ומגמתית ונובעת מההליך המשפטי.

אף בהכרעת הדיון קבעתי כי התרשםתי מתשובותיו של הנאשם, שה הנאשם הבין את ההליך שמתנהל נגדו ומסר תשובות שיהא בהן כדי להרחיקו מהאישומים המיוחסים לו. אך גם קבעתי כי הנאשם מסר גרסה כבושה, שאינה מהימנה, וشعמדה בסתריה להודעותיו, ולגרסתם של עדים אחרים בתיק.

בנסיבות האמורות מצאתי לזקוף לחובת הנאשם את העדר נתילת האחריות על משעו - גם שעלה מהתנהלותו הבנהיחסית למשמעות העבריה, ונקבע כי הנאשם מתפרק ברמה שאינה מוגבלת שכליות התפתחותית - ואת העדר שיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן.

28. עם זאת, לצד אלה, מצאתי להתחשב בחלוף הזמן ממועד התאוננה ועד היום, פרק זמן של כמעט שבע שנים, וכן בגילו הצעיר של הנאשם במועד האירוע.

29. בשים לב למכלול הנסיבות שלפני, רף הרשות הגבוה שמייחס לנימוק בתאוננה, כשבנסיבות האירוע נהג הנאשם בקלות ראש, ללא שהוכשר לנוהga מעולם, חומרת החבלה שנגרמה לנפגע, עיר בן 21, שרגלו נקטעה מעל הברך, והפציעה תלואה אותו כל חייו, העדר חרטה ונתילת אחריות על המעשים מצד הנאשם, לצד התנהלותו במהלך העדר שיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן, כשמנגד אתחשב בפרק הזמן לאחר מכן שחלף מאז התאוננה ועד היום, אני סבורה שהעונש ההולם את המקרה שלפני, כולל רכיב של מאסר בפועל, מאחריו סורג ובריח, בן 4 חודשים.

30. לצד המאסר, תושת על הנאשם פסילה בת 7 שנים, שתרכז מהכਬיש לתקופה ארוכה, ותשגר מסר ברור עברו ועברו נגאים נוספים, באשר לחומרת העבירות, ולענישה המחייבת והמרתיעת במקרה של תאונת דרכים, שגרמה לחבלה קשה שתלווה את הנפגע כל חייו.

לצד רכיבי המאסר והפסילה, תושת על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, בדמות מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, והתחייבות. כן יושטו קנס, ופיצוי כספי לנפגע, בסך 10,000 ₪.

31. **על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

1. אני דנה את הנאשם ל-4 חודשים מאסר בפועל.

הנאשם יתיצב למאסרו בבית המעצר קישון ביום 11.6.23, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן ומין של שב"ס, טלפונים: 08 - 9787377 , 08 - 9787336 .

לשם הבטחת התיצבותו לריצויו עונשו יחתום הנאשם על ערבות ע"ש 10,000 ל"נ, וכן יפקיד בתוך שלושה ימים ערבות צד ג' על סכום דומה. כמו כן ניתן כנגד הנאשם צו עיכוב יציאה מהארץ. אם לא ימלא הנאשם את התנאים שלעיל, יעצר ויתחיל בראציו עונשו באופן מיידי.

.2. אני דנה את הנאשם ל-10 חודשים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לפחות. לבסוף בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה, או עבירה של גרימת תאונת דרכים שבצדיה חבלות של ממש, לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

.3. אני פוסלת את הנאשם מלקבול או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים. מנין הפסילה יחל מתום מאסרו. אין צורך בהפקדה.

.4. אני פוסלת את הנאשם מלקבול או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי, למשך שלוש שנים, לפחות. לבסוף עבירה בה הורשע, או עבירה המנויות בתוספת הראשמה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

.5. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ל"נ. הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90.

ניתן לשלם את הקנס באחת מהדריכים הבאים: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, או www.eca.gov.il , (ניתן לשלם בפרישה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשולם גביית קנסות". במקודם שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592 * 073-2055000 או בטלפון 073-2055000, או במזומנים בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

.6. חתימה על התchieבות כספית בסך 2,500 ל"נ, להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, או עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, למשך שנתיים מהיום.

.7. פיצוי לנפגע בסך 10,000 ל"נ.

.2.7.23. הנאשם יפקיד במציאות בית המשפט את סכום הפיצוי בסך 10,000 ל"נ במזומנים, לטובת הנפגע, עד יום

המאשימה תעבור היום למצורותbihm "TOPS פרטיה הנפגע, לצורך ביצוע ההפקדה.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, ח' סיון תשפ"ג, 28 Mai, 2023, במעמד הצדדים.